

ludda leitnud worsti; jättufese põesa alla jälle ärra-
kautanud! Ka temale olleks tullusam olnud wait jada.
Teie kulite jo isse, et worstiotsake warrastatud olli.
Kudda tulnud — nõnda läinud, ütles wana tark-
sõna. Kes tohib Reinowadderile süüks arwata kui
ta warga taggant wargust kätte nõuab? Miino ar-
wates peaksite sellepärrast tedda küüma; Reinowadder
olleks piddand Pitsi pealegi ülespooma, se olleks warga
palk olnud. Ja tõeste sedda olleks ta teinud kui
mitte kuninga rahho-käsi ning kindel seadus asja ei
olleks kelanud. Iggaühhe wasto tahhan siin julgest
tunnistada: Reinowadder on üks wäga õiglane mees,
kes lülekohhut ei te egga sall. Sest päwast sadit-
mis kuninga käsko andis, et rahho rügis piddi wal-
litsema, oiab ta ennast igga tulli ning määsamise eest.
Endisest ellokäikist ei olle mitte jälge enam tema külles
näha. Ta ellab otsego üks pühha mees, leina-riide
seljas, põlgab lihha, sööb ükskord päwas paasto-
roga ja pörab silmad ühtepuhko taewa poole, et
kurja ilma-kärre ei näe. Ta keia mõisi, Kurja-
pühhitus, on ammust aegast lesseks jäänud; Reino-
wadder ellab metsas weike urtsiko sees. — Nõnda
on miino lei kõik noore põlwe eksitused kahetsenud
ja paastudes üsna krooniks läinud. Ja et ta meel
ning mõtted üksnes taewa poole käiwad, ei pea ta
sest luggu, mis ilmlik rahwas temale teoduselks rägib.
Kaske tedda seie tulla! küs ta siis kui päikene mõites
saab paistma ja pealekaebajad äbbi süöse saatma.

Kui määr juttu sai lõppetanud, astus äkkitselt
kui Kannusjalg oma sugguwõõsa ning nabridega
kuninga ette; tema järrel kanneti raami peal üks
furnud kaña, kelle kõrri Reinowadder ärra olli pur-
restanud. Kannusjalg seisis kurb ning leinas; kaks
kallimeest ja kaks täddi-poega landsid nuttes furno-
raami. „Kõige armolisem issand ja kuningas!“ ütles
kui, põlwi nikkutades: „eitse armo miino raske willet-
suse peale, mis Reinowadder mulle on teinud. Siin
näete teie tema kolleda werriise tõtegu. Miinewal-
kenwadel, kui mets ja arru keias lehe ning die
illus nõtkus, olin ma üks õnnerikas abbikaas ja